

Atvirlaiškis Valerijai Čiurlionytei, [1916-08-04], [iš Petrogrado - į Lipecką].

Valio, Sesule! Mane paliuosavo.

Valio, Sesule! Mane paliuosavo. Kuriam laikui, dar nežinau — tik išėjau iš daktaro. Manau, kad gal kokiems metams. Tai, žinai, vis tik neblogai būtų. Išrado, kad aš esu „одержимый истерией“ [1] — biesas žino, matai, kas. Turbūt tuoj gabens mane iš ligonbučio. Sužinojęs ką nors, išėjęs iš ligonbučio tuoj tau vėlei parašysiu.

Šiandie Saulė šviečia, taip gražu ir tai gerai. Ir dūšia laisva. Sudieu, Sesul.

Bučiuoju Tave.

Balyt[i]s

KOMENTARAI

[1] ~ *rus* = „apimtas isterijos“.